

**Protokół nr 10/2015
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 22 czerwca 2015 r., godz. 16:15**

BRM-DPP.0012.11.7.2015

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Andrzej Nabzdyk.

Na ogólną liczbę 9 radnych, nieobecny był: radny Tomasz Hanczarek.

Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

PORZĄDEK POSIEDZENIA

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Zapoznanie się Komisji ze Sprawozdaniem Prezydenta Wrocławia z realizacji zadań w 2014 roku

III. Zaopiniowanie projektów uchwał:

1. „Założeń polityki społeczno-gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2016” I czytanie – druk nr **230/15**

2. Powołania Zespołu ds. zaopiniowania kandydatów zgłoszonych na ławników – druk nr **219/15**

a) email Stowarzyszenia Krajowej Rady Sędziów Społecznych zawierający apel w/w Stowarzyszenia w sprawie naboru kandydatów na ławników

IV Rozpoznanie wezwań i skarg:

1. Rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części "D" obszaru Przedmieścia Oławskiego we Wrocławiu – druk nr **213/15**

2. Rozpatrzenia skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Psie Pole w rejonie ulic Żmudzkiej i Nowogródzkiej we Wrocławiu – druk nr **211/15**

3. Rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie utworzenia parku kulturowego „Stare Miasto” – druk nr **212/15**

4. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta – druk nr **220/15**

5. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej – druk nr **223/15**

6. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy – druk nr **224/15**

7. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – druk nr **229/15**

8. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zespołu Szkół Gastronomicznych – druk nr **221/15**

9. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Centrum Kształcenia Ustawicznego – druk nr **236/15**

V. Sprawy bieżące:

1. email mieszkanki Wrocławia – pt. interwencja w sprawie dopalaczy (referują przedstawiciele Straży Miejskiej, Naczelnik Straży Miejskiej - Grzegorz Borowski, Kierownik Referatu - Ryszard Kozłowski)

2. pismo Pana Jacka Ossowskiego - Przewodniczącego RM przekazujące pismo Pani ... z dnia 1 czerwca 2015 r w sprawie usunięcia źle zaparkowanego samochodu

3. pismo Przewodniczącej Zarządu Osiedla Maślice w sprawie zagrożenia ze strony dzików w rejonie Osiedla Maślice

4. pismo Pana Jacka Ossowskiego – Przewodniczącego Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 15 czerwca 2014 roku znak BRM-DPP.0006.1.111.2015.MŁ, zawierające w załączeniu: Projekt uchwały w sprawie absolutorium z tytułu wykonania budżetu za 2014 rok – druk nr **234/15**

VI dyskusja na temat "Regulaminu Parku" przedłożonego Komisji przez Pana Radnego - Jerzego Sznercha

VII Przyjęcie protokołów nr 8/2015 i 9/2015

VIII Wolne wnioski

Ad. I Komisja bez uwag przyjęła porządek obrad.

Ad. II. Członkowie Komisji zapoznali się ze Sprawozdaniem Prezydenta Wrocławia z realizacji zadań w 2014 roku-Członkowie Komisji zapoznali się z

Ad. III. Zaopiniowanie projektów uchwał:

Ad. 1 „Założeń polityki społeczno-gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2016” I czytanie – druk nr **230/15**

Zreferował Pan Andrzej Piorun- Zastępca Dyrektora BRW

Wniosek: Komisja w głosowaniu (za – , przeciw – 0 , wstrzymało się - 0 radnych) **jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały**

Ad. 2 Powołania Zespołu ds. zaopiniowania kandydatów zgłoszonych na ławników – druk nr **219/15**

Wniosek: Komisja w głosowaniu (za – , przeciw – 0 , wstrzymało się - 0 radnych) **jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały**

Komisja zapoznała się z e-mailem Stowarzyszenia Krajowej Rady Sędziów Społecznych zawierający apel w/w Stowarzyszenia w sprawie naboru kandydatów na ławników, bez dalszego biegu.

Przewodniczący Komisji poinformował: jak wygląda sytuacja z naborem kandydatów na ławników na terenie Gminy Wrocław oraz ile kart zgłoszeniowych już wpłynęło.

Ad. IV Rozpoznanie wezwań i skarg:

Ad. 1. Rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części "D" obszaru Przedmieścia Oławskiego we Wrocławiu – druk nr **213/15**

Zreferował Pan Andrzej Piorun- Zastępca Dyrektora BRW

Pismem z dnia 18 maja 2015 r. Polkomtel sp. z o.o.- z siedzibą w Warszawie wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. dostosowanie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675).

W uzasadnieniu pełnomocnik strony zarzucił naruszenie art. 46 ust. 1 w/w ustawy („Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”).

Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów Komisja zauważyła, iż zgodnie z art. 46 ust.1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Przyjmując generalną zasadę zakazu ograniczania lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych ustawodawca nie nadał jej bezwzględniego charakteru. Ograniczenia lokalizacji mogą bowiem znaleźć swoje uzasadnienie w przepisach odrębnych.

Uwzględniając powyższe, zdaniem Komisji wezwanie nie ma uzasadnienia. Miejscowy plan dopuszcza lokalizację urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej co do zasady, zaś ograniczenia wynikają z przepisów odrębnych ustaw.

Mając na uwadze powyższe **Komisja w wyniku głosowania (za – 6 , przeciw - 0, wstrzymało się - 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nie-uwzględnienie przedmiotowego wezwania**

Ad 2. Rozpatrzenia skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Psie Pole w rejonie ulic Żmudzkiej i Nowogrodzkiej we Wrocławiu – druk nr **211/15**

Zreferował Pan Andrzej Piorun- Zastępca Dyrektora BRW

Przedmiotowy plan miejscowy ingeruje w prawo własności na zasadach określonych Konstytucją RP i Ustawą planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a jednocześnie w sposób konieczny do uniknięcia niepożądanych skutków przestrzennych. Komisja zwróciła uwagę na to, iż w ramach procedury uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Psie Pole rejonie ulic Żmudzkiej i Nowogrodzkiej, przeprowadzonej zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu, nie wpłynęły wnioski lub uwagi właścicieli przedmiotowych nieruchomości o likwidację przedmiotowego zapisu.

Zapisy planu nie stoją w sprzeczności z zagospodarowaniem większych nieruchomości kilkoma budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi. Ponadto bezpodstawnym jest zarzut obrazy art. 4 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 w związku z art. 64 ust. 3 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 roku.

Zdaniem Komisji powyższa skarga jest bezzasadna.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 6, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o oddalenie skargi.

Ad. 3. Rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie utworzenia parku kulturowego „Stare Miasto” – druk nr **212/15**

Zreferował Pan Maciej Piątkowski – Biuro Prawne UM

W dniu 01.06.2015 r. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr LVI/1465/14 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego „Stare Miasto” złożył – reprezentant Spółki,

z siedzibą w Warszawie – druk nr **212/15**

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może – po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia – zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Zdaniem Wzywającego, przedmiotowa uchwała w sposób sprzeczny z prawem narusza interes prawny Wzywającego poprzez ograniczenie jej prawa wykonywania działalności gospodarczej na równych prawach z innymi podmiotami gospodarczymi, poprzez wprowadzenie zakazu prowadzenia działań reklamowych w obrębie lokalu stanowiącego własność Wzywającego.

Zdaniem Komisji zarzuty sformułowane w wezwaniu nie znajdują podstaw prawnych a wzywający opiera się na błędnej interpretacji przepisów prawa, w szczególności dotyczących szeroko rozumianej wolności prowadzenia działalności gospodarczej, której naruszenie, zdaniem Wzywającego, nastąpiło w drodze aktu prawnego rangi podstawowej. Ponadto postanowień uchwały nie można również zakwalifikować jako realizujących znamiona dyskryminacji. „Nierówne traktowanie podmiotów nie musi wszakże oznaczać dyskryminacji lub uprzywilejowania”

Zdaniem Komisji powyższe wezwanie jest nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 7, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieważność przedmiotowego wezwania.

Ad. 4 Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta – druk nr **220/15**

Zreferował Pan Sławomir Gonciarz – Dyrektor ZDIUM

Pismem z dnia 18 maja 2015 r., data wpływu do Urzędu, p. (dalej: „Skarżący”) złożył skargę do Urzędu Miejskiego Wrocławia. Przedmiotem skargi była bezczynność organu – Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”). W opinii Skarżącego, Dyrektor nie realizuje odpowiednio zadań Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta. Dowodem tego jest rzekoma bezczynność Dyrektora w zakresie naprawy dojazdu do ul. Będkowskiej we Wrocławiu. Skarżący twierdzi ponadto, że Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: „ZDIUM”) nie udzielił Skarżącemu odpowiedzi na wysłane przez niego emaila dotyczące naprawy dojazdu do ul. Będkowskiej oraz na pismo z dnia 06.04.2015 r. Skarżący zażądał ponadto ukarania Dyrektora „maksymalną karą finansową za tolerowanie u siebie niekompetencji, lekceważenia obywateli, brak odpowiedniej realizacji zadań ZDIUM”.

Odpowiedzi na skargę udzielił Sławomir Gonciarz – Dyrektor. Poinformował on o przyjęciu zgłoszenia Skarżącego z dnia 30.12.2014 r., przesyłając ponadto pismo, w którym udzielono Skarżącemu wyczerpującej odpowiedzi na jego zgłoszenie. Poinformowano w nim Skarżącego o wyczerpaniu środków finansowych na realizację napraw nawierzchni gruntu-

wych w 2014 r. Z tego względu zgłoszona przez Skarżącego naprawa została wyznaczona na 2015 r. Wyjaśniono w nim również szczegółowe zasady działania systemu zgłoszeń. Dyrektor wskazał ponadto, że powoływane przez Skarżącego pismo z dnia 06.04.2015 r. nie wpłynęło do ZDIUM.

Zdaniem Komisji przedmiotowa skarga nie zasługuje na uwzględnienie. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w zakresie udzielenia odpowiedzi na wniesione przez Skarżącego pisma nie miała miejsca bezczynność organu. W piśmie z dnia 30.12.2014 r. poinformowano Skarżącego o rozpatrzeniu i uwzględnieniu dokonanego przez niego zgłoszenia z dnia 05.10.2014 r. W związku z powyższym przeprowadzono wizję lokalną, o której poinformowano Skarżącego. Zaznaczono ponadto, że system internetowy, za pomocą którego Skarżący przysyłał emaile, nie służy do udzielania odpowiedzi zwrotnych. Jest on przeznaczony wyłącznie do przyjmowania zgłoszeń, będąc wyłącznie bazą informacji o sygnalizowanych uszkodzeniach infrastruktury. Odnosząc się natomiast do wskazanego przez Skarżącego pisma z dnia 06.04.2015 r., należy zauważyć, że brak jest dowodów jego złożenia w ZDIUM. Brak jest również informacji na temat jego treści. Ten zarzut należy więc uznać za nieudowodniony.

Nawiązując natomiast do zarzutu bezczynności w zakresie braku naprawy dojazdu do ul. Będkowskiej należy zauważyć, że poinformowano Skarżącego o procedurze jego rozpatrzenia. Ze względu na brak środków pieniężnych przeznaczanych na realizację napraw nawierzchni gruntowych we Wrocławiu w 2014 r., przedmiotowa naprawa nastąpi dopiero w 2015 r. O fakcie tym poinformowano Skarżącego w sposób prawidłowy. Brak środków pieniężnych jest natomiast przyczyną zewnętrzną i niezależną od organu. Dlatego też, zważywszy na wszelkie podejmowane przez organ działania, nie można uznać, że w tym zakresie nastąpiła jego bezczynność.

Mając na uwadze powyższe, skargę należy uznać za bezzasadną.

Mając na uwadze powyższe **Komisja w wyniku głosowania (za 6 , przeciw - 0, wstrzymało się - 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować za nieuwzględnieniem przedmiotowej skargi.**

Ad. 5. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej – druk nr 223/15

Zreferowały- Elżbieta Olber – Zastępcą Dyrektora MOPS

Pismem z dnia 25 maja 2015 r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego Wrocławia) p. (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na działanie pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu (dalej: „MOPS”). Zdaniem Skarżącego pracownicy MOPS wprowadzili go umyślnie w błąd co do miejsca narady grupy roboczej związanej z procedurą „Niebieskiej Karty”. Skarżący zarzucił ponadto potwierdzenie nieprawdy w zakresie podejmowania prób telefonicznego powiadomienia Skarżącego o aktualnym miejscu spotkania grupy. Podniósł on również, że w przedmiotowej sprawie nie zastosowano przepisów postępowania administracyjnego dotyczących pisemnego powiadamiania stron oraz umożliwienia wglądu w dokumentację sprawy. Zarzucił on również naruszenie przez pracowników MOPS przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. z 2013 r., poz. 267), ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. z 2014 r., poz. 1182) oraz ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t. j. z 2014 r., poz. 101).

Odpowiedzi na skargę udzieliła Zastępcą Dyrektora MOPS – Elżbieta Olber (dalej: „Zastępcą Dyrektora”). Zastępcą Dyrektora wskazała, że przedmiotem skargi jest w istocie niezadowolanie Skarżącego z działań podejmowanych przez podmiot niezależny od MOPS, który nie należy do jego struktury organizacyjnej, tj. Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie (dalej: „ZI”). Zastępcą Dyrektora podkreśliła, że Skarżący powiela zarzuty, które były już przedmiotem postępowań wyjaśniających prowadzonych przez MOPS. O rozpatrzeniu wcześniejszych skarg informowano Skarżącego pismami z dnia 2 i 31 lipca 2014 r., 2 października 2014 r. oraz 25 listopada 2014 r. Udzielono w nich Skarżącemu wyczerpujących informacji znajdujących oparcie w aktualnym stanie prawnym.

Zastępcą Dyrektora zaznaczyła również, że Skarżący błędnie uznał ZI za jedną z komórek organizacyjnych MOPS. Zarówno w odpowiedzi na skargę, jak i we wcześniejszych pismach wyjaśniła ona zasady działania ZI oraz odniosła się do szczegółowych procedur stosowanych przez ZI. Wskazała ona ponadto dlaczego wzmiankowane przez Skarżącego ustawy nie znajdują zastosowania w odniesieniu do jego sprawy. Odniosła się ona także do zarzutu nieudzielenia Skarżącemu wglądu w akta zaznaczając, że nastąpiło to ze względu na możliwość naruszenia interesów osoby, której te dane dotyczą, bowiem w aktach tych znajdowała się całość dokumentacji związanej ze stosowaniem procedury „Niebieskie Karty” w rodzinie Skarżącego. Stwierdziła ona również, że Skarżący został poinformowany przez pracownika w prawidłowy sposób o miejscu posiedzenia grupy. Nastąpiło to z dwumiesięcznym wyprzedzeniem. W chwili sporządzania zawiadomienia, pracownik nie posiadał jednakże wiedzy odnośnie późniejszej zmiany siedziby pracowników socjalnych. Dołożył on jednak

wszelkich starań mających na celu poinformowanie Skarżącego o zmianie miejsca powiedzenia. Za niemające oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym oraz nieudowodnione przez Skarżącego uznała ona również twierdzenie, jakoby potwierdzono nieprawdę odnośnie prób nawiązania ze skarżącym kontaktu telefonicznego. Dla potwierdzenia tej tezy wskazała ona zeznania świadków. Udzielająca odpowiedzi na skargę wskazała również, że MOPS nie dokonuje zawiadomień o powiedzeniach grup roboczych. Dokonują tego imiennie upoważnieni członkowie grup roboczych z ramienia policji. Za ich dostarczenie odpowiedzi są natomiast dzielnicowi.

Zdaniem Komisji przedmiotowa skarga powiela zarzuty podniesione następującymi pismami: skargą z dnia 14 czerwca 2014 r., skargą z dnia 7 lipca 2014 r., wnioskiem z dnia 7 września 2014 r. oraz wezwaniem z dnia 7 września 2014 r. oraz skargą z dnia 30 stycznia 2015 r. (data wpływu do Urzędu). W niniejszej skardze Skarżący nie podniósł żadnych zarzutów, które nie byłyby przedmiotem rozpoznania w w/w skargach. Skarżący uzyskał więc wcześniej wyczerpujące odpowiedzi na zadane przez niego pytania i podnoszone zarzuty.

Zdaniem Komisji powyższa skarga jest bezzasadna.

Mając na uwadze powyższe **Komisja w wyniku głosowania (za – 6, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad 6. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy – druk nr 224/15

Zreferowali: P. Marzena Horbaczewska – Dyrektora PUP,

W dniu 26 maja 2015 r., do Urzędu Miejskiego Wrocławia wpłynęło pismo zatytułowane „podanie o ponowne rozpoznanie wniosku o przyznanie jednorazowych środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej”. Pismo stanowiło w istocie skargę p. (dalej: „Skarżący”) na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”). Przedmiotem skargi było działanie Dyrektora w zakresie przyznania jednorazowych środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej. W treści pisma Skarżący wyraził niezadowolenie z treści rozstrzygnięcia dotyczącego odmowy przyznania w/w środków. W opinii Skarżącego, Dyrektor bezpodstawnie oddalił kolejny wniosek Skarżącego o przyznanie w/w środków. Jego zdaniem bezpodstawnie odmówiono również przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący podkreślił również rzekome nieprawidłowości, które w jego ocenie nastąpiły podczas rozpatrywania przedmiotowego wniosku. Dotyczyły one: procedury informowania o brakach formalnych wniosku, zasadności oceny ustanowionej przez Skarżącego formy zabezpieczenia, jak również wadliwej oceny „przejęcia” przez Skarżącego, już istniejącej działalności gospodarczej prowadzonej przez ojca Skarżącego. Zdaniem Skarżącego w tym zakresie organ oparł się „na domysłach a nie dowodach”. Skarżący zgłosił również zastrzeżenia co do sposobu obliczania rentowności proponowanej przez niego działalności gospodarczej. Przedmiotem skargi była ponadto odmowa udzielenia Skarżącemu zgody na przekwalifikowanie na stanowisko maszynisty.

Odpowiedzi na skargę udzieliła Dyrektor - Marzena Horbaczewska. Wskazała ona podstawy prawne, szczegółowe uregulowania oraz zasady, po uwzględnieniu których są przyznawane w/w środki. Opisała ona również szczegółową procedurę, w wyniku której są podejmowane szczegółowe rozstrzygnięcia. Zaznaczyła ona, że wszystkie złożone wnioski zostały rozpatrzone na tych samych zasadach, w tym wniosek Skarżącego. Wskazała ona, że w analizowanej sprawie nastąpiło terminowe, pisemne powiadomienie Skarżącego o sposobie rozpatrzenia złożonego przez niego wniosku. Poprzedzono je prawidłowym wezwaniem Skarżącego do uzupełnienia braków i wyjaśnieniem niejasności występujących we wniosku. Ze względu na brak współpracy Skarżącego wydano natomiast uzasadnioną odmowę przyznania przedmiotowych środków. Nastąpiło to w ustawowym terminie. Udzielająca odpowiedzi na skargę wyjaśniła również powody dla których odmówiono uwzględnienia określonych dowodów. Odmowa nie była jednakże decyzją administracyjną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm., dalej: „KPA”). Dlatego też kolejne pismo Skarżącego zawierające żądanie wydania decyzji administracyjnej nie zostało uwzględnione. Skoro przedmiotowe pismo nie stanowiło „odwołania”, nie istniały również podstawy do jego uchylenia lub przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, o które pismami adresowanymi do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, składanymi w PUP we Wrocławiu, wnosili niejednokrotnie Skarżący.

Jak wskazała Dyrektor, Skarżący składał ponadto do PUP we Wrocławiu szereg pism dotyczących m.in.: „umorzenia postępowania z odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego”, liczne, emocjonalnie nacechowane pisma, w których wyrażał on swoje niezadowolenie z wyniku rozpatrzenia jego sprawy, a także skargę na działania Dyrektora, która stanowiła przedmiot rozpoznania Rady Miejskiej Wrocławia. Na pisma Skarżącego kierowane do PUP we Wrocławiu, udzielano mu odpowiedzi z wyczerpującymi uzasadnieniami faktycznymi i prawnymi. Mimo to, Skarżący złożył w PUP we Wrocławiu pismo kierowane do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej zatytułowane: „podanie o ponowne rozpoznanie

wniosku o przyznanie jednorazowych środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej". Po przeanalizowaniu wskazanego pisma, ponownie udzielono Skarżącemu wyczerpującej odpowiedzi. Dyrektor odniosła się również do zarzutu odmowy udzielenia zgody na przekwalifikowanie Skarżącego na stanowisko maszynisty wskazując, że do PUP we Wrocławiu nie wpłynął stosowny wniosek pochodzący od Skarżącego. Konkludując, Dyrektor uznała zgłaszane przez Skarżącego zarzuty za bezzasadne.

Dokonując oceny zasadności skargi należy dokonać analizy poszczególnych zarzutów w niej zawartych. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że dokonując oceny formalnej i merytorycznej wniosku Skarżącego Dyrektor zastosował obowiązujące w tym zakresie jednolite procedury określone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 149 ze zm., dalej: „Ustawa”), rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2012 r., poz. 457 ze zm.) oraz określone w art. 4 ust. 1 Ustawy wyjaśnienia ministra właściwego ds. pracy. Bezzasadny jest zatem zarzut wadliwej oceny proponowanego przez Skarżącego zabezpieczenia, która została dokonana według obiektywnych kryteriów, o czym prawidłowo poinformowano Skarżącego. Nieuzasadniony jest również zarzut decydowania organu na podstawie domysłów, a nie dowodów, bowiem organ procedował w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika również, że poinformowano Skarżącego o brakach formalnych złożonego przez niego wniosku, umożliwiając mu ich uzupełnienie w określonym terminie. Skarżący dobrowolnie nie skorzystał z tego prawa, wobec tego zarzut dotyczący niepoinformowania go o zaistniałych brakach należy również uznać za bezzasadny.

Skarżący został także poinformowany o formie odmowy udzielenia przedmiotowej dotacji. W kierowanych do niego pismach wskazano, że odmowa nie jest decyzją administracyjną regulowaną przepisami KPA. Skarżący, będąc jednocześnie absolwentem kierunku „prawo” winien znać konsekwencję takiej kwalifikacji prawnej. Oznacza to m.in., że od takiego rozstrzygnięcia nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wobec tego zarzut Skarżącego w tym zakresie należy uznać za bezzasadny.

Oddalenie ponownego, nieuzupełnionego we wskazanym zakresie, wniosku Skarżącego o przyznanie środków należy uznać za zgodne z prawem, bowiem podejmowanie odmiennych rozstrzygnięć przy tożsamości sprawy należałoby uznać za nieuzasadnioną niekonsekwencję, a wręcz za niestabilność prawną, mając na uwadze fakt, że wcześniejsze rozstrzygnięcie zostało podjęte w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa. Dlatego też zarzut Skarżącego w tym zakresie należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się natomiast do zarzutu odmowy udzielenia zgody na przekwalifikowanie Skarżącego na stanowisko maszynisty, należy uznać go za nieudowodniony. Skarżący nie wskazał bowiem okoliczności potwierdzających prawdziwość jego tezy. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika natomiast, że Skarżący nie podjął żadnych sformalizowanych działań w celu dokonania przekwalifikowania.

W świetle powyższego skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe **Komisja w wyniku głosowania (za – 6 , przeciw – 0, wstrzymało się – 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować za nieuwzględnieniem przedmiotowej skargi.**

7. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – druk nr **229/15**

Pismem z dnia 29 maja 2015 r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego Wrocławia) p. (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”). Przedmiotem skargi była bezczynność Dyrektora w zakresie braku odpowiedniej reakcji na pisma Skarżącego z dnia: 13.11.2014 r., 11.12.2014 r., 15.12.2014 r., 05.02.2015 r. i 16.04.2015 r., oraz zgłoszenia z dnia 25.05.2015 r. i 31.03.2015 r.. Ich przedmiot stanowiły działania wykonawcy robót budowlanych, podejmowane podczas remontu elewacji i balkonów nieruchomości usytuowanej przy ul. we Wrocławiu, w której znajduje się lokal zajmowany przez Skarżącego.

Zdaniem Skarżącego, Dyrektor dopuścił się bezczynności w zakresie „wyegzekwowania od wykonawcy robót naprawienia wyrządzonych szkód oraz ponownego wykonania robót wadliwie wykonanych”. W opinii Skarżącego, w zakresie realizacji przedmiotowych robót nastąpiło m.in.: zaniechanie w zakresie zawiadomienia lokatorów o terminie rozpoczęcia i zakończenia robót, zniszczenie przewodu antenowego stanowiącego własność Skarżącego, które pozbawiło go dostępu do telewizji naruszając jego dobra osobiste, chronione przez art. 23 i 24 k.c. Zdaniem Skarżącego, w zajmowanym przez niego lokalu, nastąpiło zniszczenie czterech okien. Stanowiło to jego zdaniem konsekwencję niezabezpieczenia okien przez wykonawcę robót. Wadliwe wykonanie i osadzenie parapetu przez wykonawcę robót uniemożliwiło natomiast otwieranie i zamykanie okien. Skarżący uznał także,

że wykonawca robót nie dopełnił ponadto obowiązków porządkowych, takich jak umycie okien w komórce lokatorskiej czy usunięcie odpadów budowlanych z tego pomieszczenia.

Odpowiedzi na skargę udzielił Piotr Paś – Dyrektor. Wskazał on, że wykonawcą opisanych w skardze robót jest z siedzibą przy ul.

we Wrocławiu. W dniu 15.09.2014 r. nastąpiło protokołarne przekazanie placu budowy, w którym określono m.in., że podmiotem zobowiązanym do zabezpieczenia okien, parapetów zewnętrznych, wyłączenia na czas remont drzwi od podwórza i wywieszenia ogłoszenia o remoncie na drzwiach wejściowych do budynku jest wykonawca robót. Odebranie robót nastąpiło natomiast w dniu 07.04.2015 r. Dyrektor zaznaczył, że odejmowano próby nawiązania kontaktu telefonicznego ze Skarżącym w celu powiadomienia go o terminie odbioru, podczas którego mógł on skutecznie wnieść uwagi związane z koniecznością odbioru robót w obrębie zajmowanego przez niego lokalu. Przedmiotowe uwagi nie zostały jednak zgłoszone.

Odnosząc się do pisma Skarżącego z dnia 13.11.2014 r. wskazał on, że 15.12.2014 r. przeprowadzono z udziałem Skarżącego wizję lokalną, z której sporządzono notatkę służbową. Jej treść zawierała odpowiedź na zarzuty Skarżącego wskazane w wymienionym piśmie. Pokreślił on, że wszystkie nieprawidłowości zgłaszane do tego czasu przez Skarżącego, zostały usunięte. Dowodem tego jest protokół sporządzony przez wykonawcę robót w dniu 25.03.2015 r.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego zniszczenia anteny, zawartego w piśmie z dnia 16.04.2015 r., Dyrektor wskazał, że z informacji uzyskanych od wykonawcy robót wynika, że został on naprawiony przez profesjonalną firmę. Nawiązując natomiast do problemu związanego z oknami, zauważył on, że okna w lokalu Skarżącego otwierają się do wnętrza mieszkania. Nie było więc możliwe zaklinowanie skrzydeł okiennych we wskazanych oknach w wyniku wymiany parapetów zewnętrznych. Z tej też strony nastąpiło umycie okien przez wykonawcę robót. Nastąpiło to łącznie z wymianą krat piwnicznych od strony ulicy i podwórza. Obowiązek dbałości o czystość pozostałej części stanowi natomiast obowiązek zajmującego lokal.

Udzielający odpowiedzi na skargę odniósł się również do zarzutu zawartego piśmie Skarżącego z dnia 16.04.2015 r., spowodowania trwałego uszkodzenia roślin doniczkowych należących do Skarżącego. Zauważył on, że zaciemnienie mieszkania Skarżącego było konsekwencją zastosowania określonej technologii. Mieszkańcy nieruchomości, będąc uprzednio poinformowani o terminie i zakresie przeprowadzanego remontu, mieli możliwość zapobieżenia jego negatywnym skutkom poprzez podjęcie określonych działań.

Zdaniem Komisji w przedmiotowej sprawie nie nastąpiła beczynność organu. Z materiału dowodowego zgromadzonego przez opiniującego wynika, że Dyrektor podjął określone działania, których celem było wnikliwe rozpatrzenie w/w pism wniesionych przez Skarżącego. W tym celu przeprowadzono m.in. wizję lokalną, w której wziął udział także Skarżący. Każdorazowo podejmowano działania adekwatne do zgłaszanych przez Skarżącego problemów. Za bezpodstawne należy uznać również zarzuty dotyczące braku zabezpieczenia okien w nieruchomości zajmowanej przez Skarżącego oraz niepoinformowanie lokatorów o planowanym terminie przeprowadzenia remontu. W posiadanym przez opiniującego materiale dowodowym znajduje się bowiem dokumentacja fotograficzna potwierdzająca prawidłową realizację wskazanych wyżej obowiązków.

Analizując natomiast zarzut naruszenia przewodu antenowego stanowiącego własność Skarżącego, należy stwierdzić, że nastąpiło przedmiotowe naruszenie. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika jednakże, że przewód ten został niezwłocznie naprawiony przez pracowników przedsiębiorstwa zajmujących się zawodowo tego typu naprawami. Określając natomiast relację „pozbawienia prawa do telewizji” i naruszenia praw osobistych należy stwierdzić, że jest to zarzut chybiony, bowiem „dobra osobiste są wartościami o charakterze niemajątkowym, wiążącymi się z osobowością człowieka, uznanymi powszechnie w społeczeństwie”. Dyspozycja art. 23 kodeksu cywilnego nie obejmuje więc swoim zakresem prawa do telewizji.

Nawiązując natomiast do innych wzmiankowanych usterek i nieprawidłowości należy stwierdzić, że zostały podjęto odpowiednie działania w celu ich usunięcia. Dowód tego stanowi protokół robót ulegających zakryciu z dnia 25.03.2015 r. Brak jest ponadto dowodów potwierdzających zniszczenie stolarki okiennej o której wspomniał Skarżący, wobec tego zarzut ten należy uznać za nieudowodniony.

Zdaniem Komisji powyższa skarga jest bezzasadna.

Mając na uwadze powyższe **Komisja w wyniku głosowania (za – 6 , przeciw - 0, wstrzymało się - 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

8. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zespołu Szkół Gastronomicznych – druk nr 221/15

Pismem z dnia 27.04.2015 r. pan (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na działanie organu – Dyrektora Zespołu Szkół Gastronomicznych przy ul. we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”). Przedmiotem Skargi było nienależyte wykonywanie zadań,

naruszenie praworządności i przewlekłe załatwianie spraw. W opinii Skarżącego, sprzęt znajdujący się w pracowni komputerowej Zespołu Szkół Gastronomicznych we Wrocławiu (dalej: „Szkoła”), do którego uczęszcza syn Skarżącego, nie spełnia wymagań określonych w art. 4a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t. j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm., dalej: „USO”). Zdaniem Skarżącego umożliwiło to przesłanie podczas zajęć na komputer zajmowany przez syna Skarżącego treści o charakterze pornograficznym. Przyczyniło się to do udzielenia synowi Skarżącego nagany z ostrzeżeniem. W efekcie stanowiło to potencjalne naruszenie art. 39 ust. 1 pkt 2 i 3 USO. Skarżący zarzucił ponadto naruszenie następujących przepisów:

- pkt 14.19 „Regulaminu Szkoły – Obowiązujące Prawo w Szkole” z dnia 26 września 2013 r. poprzez nieudzielenie w określonym terminie odpowiedzi na odwołanie Skarżącego dotyczące nałożenia kary nagany z ostrzeżeniem;
- art. 2 ust. 1 w zw. z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t. j. z 2014 r., poz. 782 ze zm., dalej: „DIP”) poprzez nieprzewodzenie Biuletynu Informacji Publicznej;
- § 18 pkt 1 załącznika Nr 5a, § 19 pkt 1 załącznika Nr 5b oraz § 18 pkt 1 załącznika Nr 5d do Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutowych publicznych przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. Nr 61, poz. 624 ze zm., dalej: „Rozporządzenie”) poprzez nieokreślenie w statucie Szkoły rodzajów nagród i kar stosowanych wobec uczniów oraz trybu odwoływania się od kary;
- § 1 ust. 2 załącznika Nr 5a, § 1 ust. 2 załącznika Nr 5b oraz § 1 ust. 2 załącznika nr 5d do Rozporządzenia poprzez niezawarcie informacji o tym, że nazwa szkoły wchodzącej w skład zespołu szkół składa się z nazwy zespołu i nazwy szkoły;
- § 139 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908, dalej: „Zasad techniki prawodawczej”) poprzez zawarcie w Statucie nieaktualnych przepisów prawnych stanowiących podstawę jego opracowania.

Skarżący zarzucił ponadto, że udostępniony przez Dyrektora Regulamin Szkoły nie zawiera daty jego wejścia w życie i podpisu Przewodniczącego Rady Pedagogicznej. Podkreślił on również, że w § 2 ust. 1 w/w Statutu stanowi się, że organem prowadzącym szkołę jest Wydział Edukacji Urzędu Miejskiego-Wrocław, podczas gdy art. 5a USO stanowi, że jest nim Miasto Wrocław.

Odpowiedzi na skargę udzieliła Dyrektor - Krystyna Szumilak. Wskazała ona, że Szkoła posiada zabezpieczenie przez dostępem do niepowołanych stron internetowych. Zapewnia je Zintegrowany System Zarządzania Wrocławską Oświatą. Jest on uzupełniony o filtrowanie niepożądanych treści na poziomie routera. Uczniowie Szkoły zostali ponadto zapoznani z treścią regulaminu pracowni komputerowej oraz poinformowani o tym, że „omijanie” zabezpieczeń stanowi naruszenie regulaminu. Dostęp syna Skarżącego do załącznika o treści pornograficznej nastąpił więc w wyniku działania stanowiącego naruszenie przepisów, w tym regulaminu pracowni komputerowej poprzez nielegalne zainstalowanie określonego oprogramowania.

Dyrektor zauważyła ponadto, że Skarżący otrzymał odpowiedź na złożone przez niego odwołanie. Ze względu na powagę problemu nastąpiło to jednak z jednodniowym opóźnieniem. Zachowanie syna Skarżącego zrealizowało bowiem znamiona przestępstwa, dlatego konieczne było dokonanie wnikliwego badania czy znajduje zastosowanie procedura określona w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (t. j. z 2014 r., poz. 382 ze zm.). Anulowano jednak nagane udzieloną synowi Skarżącego.

Z udzielonych przez Dyrektora wyjaśnień wynika, że pracownia komputerowa w Szkole posiada odpowiednie, wielopoziomowe zabezpieczenie.

Odnosząc się natomiast do zarzutu nieudzielenia w terminie 7 dni odpowiedzi na odwołanie Skarżącego, stwierdzić należy, iż jest on uzasadniony, co przyznał sam Dyrektor. Tym samym doszło do uchybienia przepisowi pkt 14.19 Regulaminu szkoły-obowiązujące prawo w szkole. Warto jednak podkreślić w tym miejscu, iż okoliczność powyższa nie miała wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Trudno też w tych warunkach postawić zarzut przewlekłości działania, bowiem „z przewlekłością postępowania, która narusza prawo strony do rozpoznania sprawy bez uzasadnionej zwłoki, mamy do czynienia wówczas, gdy postępowanie trwało dłużej niż było to konieczne do wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, będących istotnymi dla rozstrzygnięcia sprawy”.

Zajmując stanowisko wobec zarzutu dot. Statutu Szkoły w tym również uchybieniem przepisom rozporządzenia w sprawie Zasad techniki prawodawczej, Komisja zauważyła, iż zgodnie z art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.), kurator oświaty, a w przypadku szkół i placówek artystycznych minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może uchylić statut szkoły lub placówki publicznej albo niektóre jego postanowienia, jeżeli są sprzeczne z prawem. Organowi, który nadał lub uchwalił statut, od decyzji kuratora oświaty przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Zatem w

zakresie podniesionych zarzutów do oceny ich zasadności kompetentne są organy wskazane w cyt. przepisie.

Zdaniem Komisji powyższa skarga jest bezzasadna.

Mając na uwadze powyższe **Komisja w wyniku głosowania (za – 6 , przeciw - 0, wstrzymało się - 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

9. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Centrum Kształcenia Ustawicznego – druk nr **236/15**

Pismem z dnia 2 czerwca 2015 r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego Wrocławia) p. (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Dyrektora Centrum Kształcenia Ustawicznego we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”). Przedmiotem skargi były dyskryminujące, zdaniem Skarżącej, działania Dyrektora podejmowane w zakresie polityki kadrowej związane z zatrudnieniem w prowadzonej przez Dyrektora placówce oświatowej. Skarżąca wskazała, że trzykrotnie otrzymała od Dyrektora wypowiedzenie stosunku pracy. Dwukrotnie Sąd orzekł jednak o obowiązku przywrócenia Skarżącej do pracy. Obecnie Skarżąca jest bezrobotna i nie posiada prawa do zasiłku.

Wskazuje ona, że opisane przez nią działania Dyrektora są przyczyną stresu Skarżącej oraz jej rodziny. Zdaniem Skarżącej działanie Dyrektora „urąga wszelkim zasadom współżycia społecznego”. W jej opinii, wobec przyznawania jej corocznych nagród, działanie Dyrektora jest nieuzasadnione. Nie podejmuje on również prób polubownego rozstrzygnięcia tej kwestii. Skarżąca zarzuciła również, chęć wykluczenia Skarżącej „z zawodu, który jest jej powołaniem”. Wskazała ona, że Dyrektor „ostentacyjnie demonstruje swoją władzę i bezkarność”. Podała ona również pod wątpliwość sposób przedłużenia powierzenia stanowiska Dyrektora p. Marianowi Mikiewiczowi przez Wiceprezydenta Wrocławia Adama Grehla. Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor – Marian Mikiewicz. Odpierając zarzut dyskryminacji Skarżącej oraz bezprawnego działania w zakresie podejmowania czynności i decyzji odnośnie Skarżącej, wskazał on, że działania te były podejmowane w efekcie zaistnienia obiektywnych przesłanek. Od roku szkolnego 2008/2009 następowało bowiem zmniejszenie liczby godzin dydaktycznych, a także likwidacja szkół wchodzących w skład Centrum Kształcenia Ustawicznego. W tym czasie rozwiązał on umowę o pracę z kilkunastoma nauczycielami. Następowało to z uwzględnieniem obiektywnych kryteriów, a także stanowiska zespołu kierowniczego oraz zespołu przedmiotowego. Skarżąca była jedyną pracownicą, która zakwestionowała zasadność wypowiedzenia umowy.

Odnosząc się do drugiego wypowiedzenia, podkreślił on, że w związku z redukcją liczby godzin dydaktycznych z biologii odbył on rozmowę z przewodniczącą NSZZ „Solidarność” oraz z nauczycielkami nauczającymi biologię, podczas której zaproponowano różne rozwiązania tej kwestii. Wszystkie nauczycielki z wyjątkiem Skarżącej, zgodziły się na redukcję liczby godzin prowadzonego przedmiotu. Z uwagi na brak zgodności, konieczne było jednak ograniczenie jednej z pracownic liczby prowadzonych godzin do ½ etatu. W oparciu o obiektywne kryteria ustalono, że będzie to Skarżąca. Nie przyjęła ona jednak wypowiedzenia warunków pracy, wobec tego konieczne było wypowiedzenie Skarżącej umowy o pracę. Poinformowano ją jednocześnie o możliwości podjęcia pracy w określonym liceum. Skarżąca odrzuciła propozycję.

Odpierając natomiast zarzut nieprzywrócenia Skarżącej do pracy wskazał on, że zgodnie z wyrokiem sądu winna ona stawić się do pracy w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku. Zdaniem Dyrektora, nastąpiło to jednakże z opóźnieniem. Zaznaczył on ponadto, że kolejne wypowiedzenia umowy o pracę nastąpiły z uwzględnieniem tych samych, obiektywnych przyczyn. Redukcja etatów była natomiast konieczna ze względu na zapewnienie prawidłowej organizacji pracy kierowanej przez niego placówki. Potwierdzono to w wyroku sądowym z dnia 18.02.2015 r. dotyczącym przedmiotowego wypowiedzenia umowy o pracę Skarżącej.

W zakresie zarzutu dotyczącego prawidłowości powierzenia mu stanowiska Dyrektora wskazał on, że nastąpiło to na podstawie powierzenia mu tej funkcji przez Prezydenta Wrocławia w dniu 22.07.2008 r. Powierzenie zostało natomiast przedłużone dwukrotnie przez Wiceprezydenta Wrocławia. Następowało to na podstawie upoważnienia wydanego przez Prezydenta Wrocławia wydanego na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 595 ze zm.). Stanowisko w tej kwestii zajął również Dyrektor Departamentu Edukacji Urzędu Miejskiego Wrocławia, który wskazał ponadto, że Dyrektor zajmuje to stanowisko zgodnie z art. 36 a ust. 1 i 14 w zw. z art. 5 ust. 5a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t. j. Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.) na podstawie późniejszych przedłużeń. Te zostały natomiast podpisane przez Wiceprezydenta Wrocławia na podstawie Zarządzenia Nr 5187/12 Prezydenta Wrocławia z dnia 30 lipca 2012 r. w sprawie powierzenia prowadzenia bieżących spraw Miasta Wrocławia p. Adamowi Grehlowi – Wiceprezydentowi Wrocławia. Decyzję w tej sprawie potwierdziło uzyskanie pozytywnej opinii

Rady Pedagogicznej Centrum Kształcenia Ustawicznego i akceptacja Dolnośląskiego Kuratora Oświaty.

W zakresie oceny zasadności dokonanych wypowiedzeń umów o pracę Skarżącej, Komisja wskazała, że stanowiły one już bowiem przedmiot weryfikacji sądu powszechnego wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu VII Wydział Pracy z dnia 12 lipca 2012 r. (sygn. akt.: VII Pa 149/12), wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 lutego 2014 r. (sygn. akt: IV P 387/13) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 lutego 2015 r. (sygn.: IV P 776/14). Ustalenia te są dla Skarżącej wiążące.

W zakresie zarzutu dyskryminacji Skarżącej przez Dyrektora, nie można stwierdzić zasadności zarzutu Skarżącej. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na weryfikację sposobu podejmowania przedmiotowej decyzji. Ze stanowiska zajętego przez Dyrektora, wynika jednak, że dochował on przewidzianych prawem procedur, stosując obiektywne, weryfikowalne kryteria wypowiedzenia.

Odnosząc się natomiast do kwestii powierzenia stanowiska Dyrektorowi należy uznać, że nastąpiło to w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym z: ustawą o samorządzie gminnym, ustawą o samorządzie powiatowym oraz z regulującymi tę kwestię aktami prawa miejscowego.

Zdaniem Komisji powyższa skarga jest bezzasadna.

Mając na uwadze powyższe **Komisja w wyniku głosowania (za –6 , przeciw - 0, wstrzymało się - 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieważnienie przedmiotowej skargi.**

Ad. V. Sprawy bieżące:

1. email mieszkanki Wrocławia – pt. interwencja w sprawie dopalaczy (referują przedstawiciele Straży Miejskiej , Naczelnik Straży Miejskiej - Grzegorz Borowski, Kierownik Referatu - Ryszard Kozłowski)

Komisja ustaliła poniższe :

- 1) zaprosić na kolejne posiedzenie Komisji – przedstawicieli Komendy Miejskiej Policji,
- 2) przekazać w/w emaila do Komendy Miejskiej Policji ,
- 3) skierować pismo do Zarządu Zasobu Komunalnego w sprawie ograniczenia wynajmowania gminnych lokali użytkowych np. dla określonych branży (np. całodobowy punkt ksero).

2. Komisja zapoznała się z pismem Pana Jacka Ossowskiego - Przewodniczącego RM przekazujące pismo Pani ... z dnia 1 czerwca 2015 r w sprawie usunięcia źle zaparkowanego samochodu i pozostawiła bez dalszego biegu.

Zreferował: Grzegorz Borowski - Naczelnik Straży Miejskiej,

Odpowiedzi na pismo udzieliła Straż Miejska Wrocławia. Odpowiedź zostanie przesłana do wiadomości Komisji.

3. Komisja przyjęła do wiadomości pismo Przewodniczącej Zarządu Osiedla Maślice w sprawie zagrożenia ze strony dzików w rejonie Osiedla Maślice, pozostawiła bez dalszego biegu.

4. Komisja zapoznała się i przyjęła do wiadomości pismo Pana Jacka Ossowskiego – Przewodniczącego Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 15 czerwca 2014 roku znak BRM-DPP.0006.1.111.2015.MŁ, zawierające w załączeniu: Projekt uchwały w sprawie absolutorium z tytułu wykonania budżetu za 2014 rok – druk **nr 234/15**

Ad. VI dyskusja na temat "Regulaminu Parku" przedłożonego Komisji przez Pana Radnego - Jerzego Sznercha – stanowiący załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Radny Piotr Uhle zgłosił zdanie odrębne do proponowanej zmiany pkt 4, uważa, że zmiana tego punktu udostępni Straży Miejskiej narzędzie do karania mieszkańców za korzystanie z parków tj. grillowanie i wyprowadzanie psów. Radny Uhle zaproponował „utrzymanie dużej swobody i wolności w parkach”.

Radny J. Sznerch zwrócił uwagę, na ciągłą dewastację parków i dopłacanie wysokich kwot na remont parków.

Komisja w wyniku głosowania (za – 6 radnych, przeciw - 1 radny, wstrzymał się - 1 radny) przyjęła regulamin parku z następującymi uwagami:

Punkt 4 : „Palenia ognisk i grillowania” dopisać: „za wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych”,

Punkt 5: „Wprowadzania psów wolno poza terenami do tego wyznaczonymi”.

AD. VII Następnie Komisja przyjęła bez uwag protokół nr 8 /2015 i nr 9/2015

Ad. VIII Wolnych wniosków nie zgłoszono

Na tym posiedzenie zakończono.

**Przewodniczący Komisji
Andrzej Nabzdyk**

**Protokół sporządziła:
Barbara Groseł**